

Čís. 3478.

Není tu sporu o příslušnost ve smyslu § 64 tr. ř., stala-li se příslušnost spornou jen mezi státními zástupci a vyšetřujícími soudci súčasťněných krajských soudů, nikoli mezi těmito krajskými soudy samými (§ 13 odst. druhý tr. ř.).

(Rozh. ze dne 10. května 1929, Nd II 47/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vrátil spisy krajskému soudu v Olomouci bez věcného vyřízení návrhu obsaženého v dopise ze dne 23. dubna 1929, poněvadž tu není sporu o příslušnost, o němž by nejvyššímu soudu bylo podle § 64 tr. ř. rozhodovati, ana se příslušnost stala spornou dosud jen mezi státními zástupci a vyšetřujícími soudci obou súčasťněných krajských soudů, nikoli však mezi těmito krajskými soudy samými (§ 13 odst. 2 druhý ř. tr.).

Čís. 3479.

§ 1 čís. 2 nov. čís. 3/1878 nevyžaduje, by byl zmateční důvod, jehož se stěžovatel dovolává, označen přímo číselně nebo slovy zákona; stačí, lze-li skutečnost, jež opodstatňuje po případě některý ze zákonných důvodů zmatečnosti, z vývodů stížnosti vyčísti.

(Rozh. ze dne 11. května 1929, Zm I 149/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání stížnosti obžalovaného do usnesení krajského soudu v Táboře ze dne 1. února 1929, jímž byla odmítnuta jeho zmateční stížnost do rozsudku ze dne 23. ledna 1929, jímž byl odsouzen pro přečin podle § 1 zák. o zmaření exekuce, zrušil napadené usnesení a nalézacímu soudu nařídil, by o zmateční stížnosti především podle druhé věty § 1, čís. 3 nov. k tr. řádu z roku 1877/78 dále jednal a pak podle výsledku se zmateční stížnosti po zákonu naložil.

Důvody:

Zamítnutí zmateční stížnosti odůvodňuje nalézací soud tím, že obžalovaný v podání za zmateční stížnost označeném neoznačil žádný z důvodů zmatečnosti v § 281, čís. 1—11 tr. ř. vytčených, aniž uvedl skutkovou okolnost, jež má tvořiti důvod zmatečnosti. Avšak § 1, čís. 2 novely k tr. řádu z roku 1877/78 nevyžaduje, by byl zmateční důvod, jehož se stěžovatel dovolává, označen přímo číselně nebo slovy zákona; stačí, lze-li skutečnost, jež opodstatňuje po případě některý ze zákonných důvodů zmatečnosti, z vývodů stížnosti vyčísti. V souzeném případě pak vyplývá z podání stranou samou sepsaného, že se cítí stíženou proto, že soud shledal v odstranění basu před exekucí prodejem přečin zmaření exekuce, ač šlo o předmět, jímž si obžalovaný své živobytí vydělává a jenž je podle jeho názoru z exekuce vyloučen. Tím stěžo-

vatel uplatňoval ve věci zřejmě zmatek § 281 čís. 9 a) tr. ř., že soud, jenž sám v důvodech rozsudku poukazuje na skutečnost, že obžalovaný již dvakrát uvedený předmět z exekuce vylučoval, nesprávně věc právně posoudil, uznáv obžalovaného vinným z toho důvodu, že směl, byv výkonným orgánem poučen, že nesmí zabavený předmět odstraniti, svoje práva jen podle § 251 ex. ř. uplatňovati, nikoli zbavený předmět odstraniti. Zamítnutí zmateční stížnosti z důvodů § 1 čís. 2 uv. nov. jeví se proto nezákonným a bylo stížnosti obžalovaného vyhověti a dotyčné usnesení zrušiti. Jelikož však zmateční stížnost obžalovaným písemně soudu podaná nevyhovuje předpisu § 1, čís. 3 uv. novely, nelze ve věci prozatím podle předpisu § 2, odst. pátý nov. postupovati, nýbrž bude na soudě první stolice, by obžalovanému jeho podání s náležitým poučením ve smyslu druhé věty § 1, čís. 3 novely vrátil a dále podle výsledku tohoto opatření se zmateční stížností po zákonu (§ 1, čís. 3, po případě § 285 tr. ř.) naložil.

Čís. 3480.

Paběrkování na cizím poli bez svolení majitele jest krádeží, vyhradili si majitel pozemku sám zužitkovati polní plodiny na pozemku po sklizni zbylé, paběrkovala-li a přisvojila-li si takové plodiny osoba, již tato okolnost byla známa a jež nemá povolení majitele pozemku k paběrkování, a nejde-li o sbírání a přivlastnění si množství zcela nepatrného.

Pojem »paběrkování« není omezen jen na sbírání plodin zbylých po žních na povrchu, nýbrž spadá sem i přehrabování a překopávání půdy.

Je-li čin (zločin krádeže) v době, kdy bude o něm následkem úspěšného opravného prostředku obžalovaného soud první stolice znovu rozhodovati, podle § 1 zák. ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n. již jen přestupkem (čl. IX. uv. zák. k tr. zák.), jest věc přikázati k novému projednání okresnímu soudu.

(Rozh. ze dne 11. května 1929, Zm II 79/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 5. prosince 1928, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a), 175 II a), 176 II a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a přikázal věc k opětovnému projednání a rozsouzení okresnímu soudu v Ivančicích.

Důvody:

Zmateční stížnost napadá rozsudek důvody zmatečnosti čís. 5, 9 a), b) § 281 tr. ř. Jest jí přiznati oprávnění již potud, pokud vytyká podle čís. 5 § 281 tr. ř., že soud zjistil formálně vadně rozhodný předpoklad pro otázku viny obžalované ve směru subjektivním, totiž, že jí bylo známo, že si majitel pozemku, na němž paběrkovala cibuli, vyhradil pro sebe zužitkování cibule zbylé na poli po sklizni. Zrušovacím rozhod-